

گری گول زد ظریف را

سعید طوسی گول زد بچه هارا

امیرفیض- حقوقدان

این تحریر که بینابین تحریرات پشت جبهه سلطنت گروگان تقدیم میگردد، یک تحریر سردستی است چرا که توام با علاقه تحقیقی نیست و مانع میگردد که تحریرات وابسته به سلطنت گروگان ادامه یابد.

اختصار موضوع

اختصار موضوع این است که آقای کریم قدوسی نماینده مجلس اسلامی خبری را به جراند داده که آقای محمد جواد ظریف در جلسه کمیسیون امنیت ملی گفته است:

«من اعتراف میکنم اشتباه کردم و به حرف جان کری وزیر امور خارجه آمریکا اعتماد کردم (۱) اگر استراتژی خودم را دنبال میکردم اکنون با مشکل مواجه نمیشدیم ما با صحبت و قول آقای کری اظهار نظر کردیم.»

(۱)- ماهیت اظهارات آقای ظریف چیزی نیست که عبارت و منطوق اظهارات ایشان حکایت دارد. توضیح اینکه:

← ظاهر عبارت آقای ظریف این است که ایشان گول کری و اظهارات او را خورده است درحقیقت شبیه و نزدیک به همان گولی که کودکان مورد تجاوز جنسی سعید طوسی قاری قرآن جمهوری اسلامی خورده اند، با این تفاوت که گول خوردن آن بچه ها محدود بوده به لواط و گول خوردن آقای ظریف محدود میشده و مشمول تحمیل برجام و ۲۵ سال راستی آزمائی و بقیه ماجراها.

تفاوت دیگر اینکه میتوان گول خوردن را از آن کودکان پذیرفت؛ ولی از یک وزیر خارجه نمیتوان قبول اشتباه کرد.

اعتماد، نه اشتباه

← ادعای آقای ظریف به اشتباه در مذاکرات هسته ای درست نیست، اشتباه فعلی است که محدود به سمع و یا بصر و اثر آنها بر تصمیم میشود؛ همانطور که آقای ظریف گفته است به شخص کری اعتماد کرده و اعتماد غیر از اشتباه است.

← آیا وزیر خارجه یک کشور اسلامی که شعارش مرگ بر آمریکا است و آمریکا رابه درستی کشور متجاوز و وعده ناپذیر میداند میتواند به وزیر خارجه آن کشور اعتماد کند و اساسا اعتماد یک مسلمان به کافر از نظر ماهیت جمهوری اسلامی درست است؟

← آقای ظریف گفته است **<ما>** باصحبت و قول آقای کری اظهار نظر کردیم یعنی ما مداد بودیم هرچه آقای کری گفت ما هم اظهار نظر کردیم (بوسیله **ما** هم نوشته و امضا شد).

آیا قصد از مذاکرات با آمریکا همین بوده که هیئت ایرانی هرچه کری گفته هیئت ایرانی هم بگویند و امضا کنند و بعدا هم برای آنها فرش قرمز بگسترانند و تجلیل کنند؟

اطمینان به آمریکا

← اگر آقای ظریف بهر سببی به وزیر امور خارجه آمریکا اعتماد کرده است، این اعتماد او تنها به حول و حوش اراده و فکر او متمرکز و محدود نشده بلکه شمول آن بر تمامی اعضای هیئت نیز حتمی است دلیل این توجه این است که در اظهارات آقای ظریف بجای کلمه **<من>** **<ما>** استفاده شده که ناظر بر همه افراد هیئت ایرانی در مذاکرات است و دلیل مهم دیگر اینکه آقای عراقچی هم در مجلس اسلامی گفت: **<ما نخوانده توافق ژنو را امضا کردیم؟>**

در مجموع میتوان با اظهارات آقایان به این نتیجه رسید که موافقت نامه ژنو و برجام محصول چیزی است که آمریکائی ها میخواستند.

← تحریراتی که در رابطه با توافق ژنو تقدیم شد به اظهارات عراقچی مبنی بر نخوانده امضا کردن توافقنامه ژنو خرده گرفته شد ولی اکنون که اظهارات آقای ظریف منتشر شده میتوان این تفسیر را بر آن تحریرات افزود که وقتی رئیس هیئت ایرانی خود را موظف و مکلف به اعتماد به وزیر خارجه آمریکا میدانسته و اکنون هم آنرا اقرار میکند بالطبع افراد هیئت ظریف که یکی از آنها عباس عراقچی است نمیتواند غیرنظر رئیس خود اظهار نظری نماید و ساده ترین راه همان است که نخوانده توافق ژنو را امضا کند که چنین هم کرده است.

← آقای ظریف در مصاحبه با صدا و سیمای جمهوری اسلامی درباره برجام گفت:

<انشاء الله به تفاهم میرسیم و اگر هم نرسیم فاجعه ای روی نداده و در آینده هم به توافق نرسیم مهم نیست برای ما اصول مهم است.>

اصول مهم کدام است

← چیزی که بنظر ظریف مهم نیست چرا باید مسئله اشتباه و اطمینان به کری اکنون مطرح شود و آنهم تا آنجا که به کمیسیون مشترک برجام متوسل شوند؟ برای یک گنجشک که گلوله توپ نمی اندازند.

علت روشن است میتواند این باشد که نگرانی هائی برای ظریف درباره سرنوشت برجام در دولت نزدیک آمریکا بوجود آمده و ظریف میخواهد از رویه اقرار و پوشش قبل از توجه گناه و اتهام استفاده کند والا موردی که بنظر او حتی در نرسیدن به توافق مهم نیست که نباید بپایش داوری ظریف روبرو شود مصداق **<چوب را که برداشتی گربه دزده میفهمد>** است.

← اصول در اظهارات ظریف چیست که حتی مهمتر از منافع ایران مجسم شده است؟ آیا مقصود او از اصول منافع ایران است؟ خیر این تصور نادرست است؛ زیرا ظریف بنا بر اظهاراتش اصلا منفعی در مذاکرات با آمریکا برای ایران قائل نبوده که گفته است: «اگر هم مذاکرات به نتیجه نرسد مهم نیست برای ما اصول مهم است».

← اصول در اظهارات ظریف متوجه اسلام و حقوق ایران نیست. زیرا اولاً ایران جایی در مقابل حقوقی که میتواند متوجه اسلام باشد ندارد و دوم اینکه نه حقوق اسلامی اجازه میدهد که وزیر یک کشور مسلمان به یک فرد خارجی تا آنجا اعتماد کند که هرچه او خواست او هم بگوید و نه اساساً یک کشور اسلامی میتواند به این گُل گشادی کشور کفر آمریکا را تحمیل بر ملت مسلمان کند.

فریبکاری آمریکا

← برخی از ایرانیان اظهارات ظریف را حمل بر فریبکاری آمریکا دانسته اند؛ برداشت درستی نیست، زیرا در معاملات، هر طرف تلاش دارد که منافع خود را تامین کند گرچه متضمن زیان طرف باشد که معمولاً هم هست، و اینکه در مذاکرات از اشخاص نالایق و وابسته استفاده نمیشود برای جلوگیری از همان تضییع منافع است.

در حالیکه در مذاکرات هسته ای نماینده ایران (ظریف) خود را وابسته به قطب اعتماد وزیر خارجه آمریکا میداند، نمیتوان تحمیلات آمریکا را در رابطه بدعهدی آمریکا بتصویر آورد بلکه راه درست ارزیابی آن در ضعف و وابستگی وزیر خارجه جمهوری اسلامی به کشور آمریکا است. چگونه میشود کشوری که آمریکا را دشمن میداند وزیر خارجه همان کشور به وزیر خارجه آمریکا چنان اطمینانی کند که ریش و قیچی ملت ایران را به اراده وزیران وزیر خارجه آمریکا بدهد.

این دقت بحاست

چگونه میتوان باور کرد که یک طرف عهدنامه برجام که عهدنامه ای که لااقل ۲۵ ساله است و در آن مدت بطور حتم نه آقای کری کاره ای است نه ظریف، آقای ظریف به اعتبار قول و حرف های کری ننگ برجام را به گردن ملت ایران بیاندازد، این عمل نمیتواند تحقق یابد مگر اینکه ظریف به رضایت کری بیش از منافع ملی ایران اهمیت بدهد.

کمیسیون مشترک

بنابر اعلام جمهوری اسلامی قرار است که کمیسیون مشترک برجام بمنظور حل اختلافات ایران ۱+۵ در ۲۱ دیماه سال جاری تشکیل شود.

بنده متحیرم با اظهاراتی که آقای ظریف کرده (اشتباه و اعتماد به کری) چگونه میخواهد در کمیسیون مزبور حاضر و چه بگوید، اقرار به اشتباه که ایجاد حقی علیه اقرار کننده نمیکند بلکه از اسباب محکومیت اوست.

در کمیسیون مشترک که دربرجام پیش بینی شده است رای ۵ از ۷ عضو مذاکره کننده برجام معتبر است یعنی هر موضوعی که مورد موافقت آمریکا - انگلیس - آلمان - فرانسه و اتحادیه اروپا قرار گرفت قطعی است و در کلامی روشن؛ مخالفت روسیه و چین نقشی نخواهند داشت.

آیا این مطلب روشن چیزی بود که یک وزیر با دارو دسته مفصلی که همراه داشته تشخیص ندهد که موفقیت و رای کمیسیون حل اختلاف در گروه تصمیم کشورهای متحد آمریکاست؟ آیا این را میتوان از موارد اطمینان ظریف به کری گرفت. اگر اهمیت نظر کری تا این حد بوده دیگر اعزام هیئت مذاکره کننده چرا؟

درک کشورهای ۵+۱

در توافقنامه ژنو که مبنا و اصول برجام قرار گرفته آرتیکلی پیاده شده که جمهوری اسلامی خود را موظف به درک کشورهای ۵+۱ کرده است در تاریخ ۲۶/۰۱/۲۰۱۴ تحریری تحت عنوان >درک در توافقنامه ژنو تقدیم شد و حالت وسیع اجرایی شمول آرتیکل مزبور مطرح شده است که علاقمندان از رجوع به آن ممکن است بهره مند بشوند.^۱

آرتیکل مزبور به آمریکا این امکان را میدهد که نسبت به ابهامات در اجرای برجام از جمله همین تمدید تحریم های نفتی که در همین ماه جاری بصورت قانون کنگره آمریکا درآمد و جمهوری اسلامی را به اعتراض واداشته وارد عمل شده، آمریکا با استفاده از آن آرتیکل جمهوری اسلامی را مواجه با مشکلات و دست خالی سازد.

اتهام ظریف

← اتهام ظریف پایمال کردن حقوق ملت در موافقتنامه برجام است؛ زیرا بنا بر اعتراف او قرارداد براساس قول و نظر کری وزیر خارجه آمریکا تدوین شده است، در حالیکه مواد و صراحتهای قرارداد اصل است نه قول و قرارهای اشخاص که در فردای قرارداد نقشی ندارند، حقوق ملت ها براساس قراردادها پایدار میگردد نه براساس قول افراد کشورهای دیگر حتی در مقام صدارت و وزارت.

← از آنجائیکه اسناد و شهود مذاکرات هسته ای نشان میدهد که تمام اقدامات نمایندگان ایران در مذاکرات با اطلاع و موافقت سید علی خامنه ای بوده است، نقش سید علی در حد اعلامی پایمال کردن و تعرض به حقوق ملت یعنی معاونت در جرم آقای ظریف است زیرا اگر سید علی با تصمیمات ظریف موافقت نمیکرد این تعرض ظریف به حقوق ملت هم متحقق نمیگردید.